

VYÖHYKKEEN JOHTOHENKILÖN SANOMA

Suuri ja ylhäinen salaisuus

Vanhin Louis Weidmann, Sveitsi

vyöhykeseitsenkymmen

Viime kesänä minulla oli tilaisuus osallistua erääseen nuorten naimattomien aikuisten todistuskokoukseen. Vallitsi ihana henki, ja jokainen saattoi tuntea, kuinka evankeliumin ope-
tukset tuovat toivoa, rauhaa ja iloa. Yksi nuorista naimattomista aikuisista ilmaisi todistuksessaan, kuinka kiitollinen hän oli pappeudesta. Tunteikkaasti hän kuvaili, kuinka hän ja hänen ystävänsä olivat osallistuneet jalkapalloleiriturnaukseen ja heillä oli mahdollisuus antaa siunaus eräälle loukkaantuneelle pelaajatoverille. Liikuttavalla tavalla hän ilmaisi kiitollisuutta siunauksen antaneen ystävänsä kelvollisuudesta.

Ajattelin pappeuden palautusta, taivaallisen Isämme ja Hänen Poikansa suurta rakkautta – Heidän, jotka antavat meille tämän voiman. Joseph Smith kirjoitti Nauvoon pyhille: ”Nyt koko asian suuri ja ylhäinen salaisuus ja koko – – aiheen summum bonum [suurin hyvä] on pyhän pappeuden voimien saamisessa.”¹ En voinut olla ajattelematta niitä monia kertoja, jolloin olen käyttänyt pappeutta perheeni parissa, ja kuinka niin tehdesäni luottamukseni Herraan on kasvanut. Todistukseni on vahvistunut, kun olen nähnyt Lunastajani parantavan vaikutuksen toimivan pappeuden voiman välityksellä. Herra on kuitenkin varoittanut Joseph Smithiä, ”että pappeuden oikeudet on liitetty erottamattomasti taivaan voimiin ja ettei taivaan voimia voida hallita eikä käyttää muuten kuin vanhurskauden periaatteiden mukaan”². Minulle isänä, jolla on pappeus, se merkitsee sitä, että minun täytyy saattaa elämäni sopusointuun evankeliumin kanssa ja pysyä uskollisena liitoilleni. Eräässä hiljattain pitämässään puheessa presidentti Packer opasti isä ja perheitä kaikkialla kirkossa sanoen: ”Kun pappeuden valtuutta käytetään asianmukaisesti, pappeudenhaltijat tekevät sitä, mitä Herra tekisi, jos Hän olisi läsnä.”³ Tämä

Vanhin Louis Weidmann

Herran tahdon mukaan toimiminen on kuitenkin mahdollista vain, jos meillä on Hengen vaikutus. Jos taas meidän käytöksemme on vastoin Herran käskyjä, ”katso, taivaat vetäytyvät; Herran Henki tulee murheelliseksi, ja kun se on vetäytynyt, se on sen miehen pappeuden eli valtuuden loppu”⁴.

Meidän isien on siten pyrittävä elämään Kristuksen tavoin ja välttämään kaikkea, mikä estää meitä tuntemasta Henkeä tai olemasta puhtaita. Meidän on jätettävä kaikenlaisen pornografian tuijottelu, perheeseemme kohdistuva suuttumus ja kärsimättömyys, rukousten, pyhien kirjoitusten tutkimisen tai pappeusvelvollisuuksiemme laiminlyönti ja paljon muutakin, niin että pappeuden voima voi vaikuttaa esteettä. Kunpa ymmärtäisimmekin, kuinka ihmeellisen lahjan Jumala on antanut meille siinä ”suuressa ja ylhäisessä salaisuudessa”, joka on summum bonum, pappeuden voima! Sillä todellisen onnen voi löytää vain kuuliaisuudesta Jumalan käskyille ja iankaikkisesta perheestä – mutta siihen tarvitsemme pappeutta ja kelvollisia pappeudenhaltijoita. Presidentti Packer todistaa: ”Kaiken kirkon toiminnan tärkein päämäärä on, että mies ja hänen vaimonsa ja heidän lapsensa voisivat olla onnellisia kotona evankeliumin periaatteiden ja lakien suojaamina ja ikuisen pappeuden liittoihin turvallisesti sinetöityinä.”⁵

Annan meille isille haasteen pyrkiä koko sydämeistämme ymmärtämään pappeuden merkitys ja elämään tinkimättä sen mukaan, niin että pappeuden voimalla voimme johtaa ja opastaa perheitämme ja suojella sitä Saatanan raivoavilta myrskyiltä. Todistan pappeuden jumalallisesta voimasta ja Lunastajamme suuresta rakkaudesta. ■

VIITTEET

1. Oppi ja liitot 128:11.
2. Oppi ja liitot 121:36.
3. ”Pappeuden voima”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 7.
4. Oppi ja liitot 121:37.
5. ”Pappeuden voima”, s. 9.

Hilakarin suvun temppelepäivä

Seiju Hilakari, Rauma

Syksyisenä päivänä ilmestyi perheidemme sähköpostiin kaunis kuva Helsingin temppeleistä ja kutsu yhteiseen temppelepäivään 6. marraskuuta 2010. Ja temppelessäkäynnin jälkeen iloiseen yhdessäoloon keskustelun ja aterioinnin merkeissä. Kokoonkutsujana oli lapsenlapsemme Katja.

Näin toteutui perheissämme konkreettisesti profeetta Malakian sanat: "Lasten sydämet tulevat kääntymään isien puoleen ja isien sydämet lasten puoleen."

Herra sanoo kohdassa Moos. 6:34: "Vaella siis minun kanssani." Iankaikkinen edistyminen on maanpäällisen elämämme tarkoitus. Tässä yllämainitussa pyhien kirjoitusten kohdassa on kutsu meille tulla kuuliaisemmiksi ja hengellisemmiksi.

Temppelein sisäänkäynnin yläpuolella on kirjoitettu: Herran huone. Herralle pyhitetty.

Perheellemme on tullut perinteeksi, että saapuessamme pimeään aikaan temppelelueelle ajamme aivan ensimmäiseksi ylös temppeleihin eteen. Siellä ylhäällä valossa on hyvä hetkeksi hiljentyä ennen asunnon ottamista.

Suurimmaksi osaksi temppeleily koskee perhettä, sillä jokainen meistä on Jumalan iankaikiksen perheen jäsen, kuten nyt jäsen maanpäällisessä perheessä.

Temppeleitoimitukset liittyvät sekä henkilökohdaiseen edistymiseen että kuolleiden esivanhempiemme lunastukseen.

Kun meillä on nöyrä mieli ja puhdas sydän, pääsemme temppeleitoimitusten kautta

lähemmäksi taivaallista Isää ja Jeesusta Kristusta. Työ kuolleiden puolesta on rakkauden työtä, koska se tarjoaa välttämättömät siunaukset ennen meitä eläneille.

Temppeleissä tunnemme parhaimpia tunteita.

Kun perheinä ja sukuina osallistumme temppeleitoimituksiin rakkautemme toisiamme kohtaan kasvaa ja tunnemme syvempää kiitollisuutta. Temppelein pyhyys ja henki koskettavat jokaista. Ne tuovat rauhaa mieleemme. Saamme vastauksia iankaikkisiin kysymyksiimme ja voimaa ajankohtaisiin haasteisiimme.

Suvullamme oli hyvä päivä temppeleissä. Saimme työskennellä neljässä polvessa kasteista sinetöimisiin. Tunsimme iloa evankeliumista ja toinen toisistamme. Iloitsimme, että saimme tuoda sukumme pienet lapset temppelelueelle – kertoa ja näyttää heille, mitä temppeleimerkitsee meille kaikille.

Pienimmillä oli hyvä olla, mistä kertoo pienen Roni-pojan lausahdus äkillisesti huoneessaan sairastuneelle papalle: "En ehtinyt sinua tervehtimään, kun lastenhuoneessa oli niin kiire."

Toiveemme on isona perheenä kiiruhtaa jälleen yhdessä temppeleihin. ■

Hilakarin temppelepäivään osallistuneet perheenjäsenet

Taivaallisen Isän suunnitelma herätti ajatuksia

Susanne Hiltunen

Turussa koettiin marraskuisena perjantaina herkkiä tunteita. Turun 1. ja 2. seurakunnan nuoret esiintyivät lähetystyöhenkisessä takkavalkeilla yli 120 kuulijalle. Taivaallisen Isän suunnitelma -nimisen esityksen päätteeksi kokoonnuttiin nauttimaan molempien seurakuntien Apuyhdistysten valmistamaa tarjoilua.

Esityksen herättämiä ajatuksia puitiin pitkään herkullisen tarjoilun ääressä. Paikalle oli saatu myös monia kirkkoon kuulumattomia sukulaisia

sekä ystäviä koulusta ja harrastuksista. Tilaisuus tarjosi luontevan tavan keskustella mm. uskosta, periaatteista, lähetysaarnajien roolista ja siitä, miten kirkko tukee perheitä kasvatustehtävässä.

Esiintyjien saama palaute kannustaa varmasti Turun nuoria jatkossakin tekemään jotain vastaavaa, sillä kauniin musiikin, upeiden seinälle heijastettujen valokuvien ja hienojen hengellisten puheiden lisäksi kuulijoita kosketti myös esiintyjien aito ja rehellinen olemus.

Kahden esiintymässä olleen nuoren miehen isä, Tarmo Laine, totesi itkeneensä esityksen aikana varmasti kahden nenälinapaketin verran, niin paljon esitys kosketti.

"Se oli niin hieno esitys, ettei mitään määrää. Hyvä ja hieno, ja nuorten puhtaus heijastui läpi. Jopa poikien laulukin kuulosti siltä, kuin he olisivat osanneet laulaa", kiitteli veli Laine.

Myös monien muiden kuulijoiden silmät kostuivat Pyhän Hengen koskettaessa kuulijoiden sydämiä esityksen aikana.

Taivaallisen Isän suunnitelma -esityksen laati Turun 2. seurakunnan Nuorten Naisten neuvonantaja Kaisu Metsä-Tokila, jonka johdolla nuoret ovat harjoitelleet esitystään noin 20 kertaa. Koko projekti on samalla parantanut seurakuntien nuorten jo ennestään hyvää yhteishenkeä.

VALOKUVA: ANETTE KOPONEN

Ole kiltti ja tottele Jumalaa

Taivaallisen Isän suunnitelman esittäminen meni Turun nuorilta jo rutiinilla, sillä kyseessä oli kolmas julkinen esitys. Nuoret esittivät saman esityksen vuotta aiemmin Tampereen vaarnan nuorille Superlauantaissa sekä sen jälkeen oman seurakuntansa jäsenille. Ilmassa oli kuitenkin erilaista jännitystä, kun esiinnyttiin useille kirkkoon kuulumattomille.

Tosin vain muutamat Turun seurakuntien

Turun nuoret esiintyjät

nuorista miehistä tunnustivat jännittäneensä esiintymistä. Joonas Kinnunen, 16, paljasti, miksi häntä ei jännittänyt. Laulujen sanat ja puheet oli kirjoitettu lapuille, joten mitä sitä turhia hermoilemaan.

Esityksessä mukana ollut Anton Koponen, 16, koki, että yhdessä tekemällä parannettiin samalla nuorten yhteishenkeä. "Esimerkiksi jossain lauluissa oppi myös tukemaan muita. Kaikki pojat kun eivät hirveästi tykkää laulamista, mutta minusta se on mukavaa." Veli Koponen olisi myös ilman muuta valmis toteuttamaan vastaavan esityksen toisenkin kerran.

Walteri Metsä-Tokila, 17, kertoi laulujen soineen mielessä vielä kaksi päivää esiintymisen jälkeenkin. Saman havaitsivat ilokseen monet esityksen katsojista.

Myös 3-vuotiaaseen Kaapo Merenluotoon nuorten esitys teki vaikutuksen. Poika oli kehnut vanhemmilleen esitystä ja pyrkinyt matkimaan kuulemiaan lauluja kotimatalla autossa. Kun sanat eivät oikein muistuneet mieleen, Kaapo teki uusia sanoituksia, joiden sanoma kuului jotakuinkin näin: ole kiltti ja tottele Jumalaa.

Parasta lähetystyötä

Parhaita hetkiä esiintyjät kokivat havaittaessaan, että paikalle oli saapunut runsaasti ulkopuolisia vieraita. Myös se ilahdutti esiintyjä, että villeimmätkin katsojat maltoivat istua aloillaan koko tunnin mittaisen esityksen ajan.

Säestäjänä toiminut Milla Aarnipuro, 17, hoiti tehtävänsä rutiinilla. Haastavinta hänestä koko esityksessä oli harjoitus-aikataulujen sovittelu sellaisiksi, että ne sopivat kaikille. Parasta sisar Aarnipuron mielestä koko

illassa oli se, että rakas mamma, Valma Hautaviita, oli päässyt paikalle.

Seurakuntien yhteisponnisteluna tuottama takkavalkeailta oli erinomainen osoitus siitä, että yhdessä tekemällä lopputulos on hieno, kaikilla on mukavaa ja lähetystyön tekeminenkin on helppoa.

Tästä todisti myös kirkon materiaalein varustettu pöytä, jolta esitteet hävisivät illan mittaa vieraiden mukana kuin itsestään. ■

Suomenkieliset ohjeet uuden FamilySearchin käyttäjille

Risto Kurra

Marraskuussa 2010 on lähetetty erinomainen Saksassa laadittu ja suomeksi käännetty Uuden FamilySearchin käyttäjän perusopas sukututkimuskeskusten johtajille, sukututkimusneuvojille ja pappeusjohtajille edelleen sukututkijoille jaettavaksi. Kun itse ohjelmaa ei ole suomeksi, niin tämä 37-sivui- nen perusopas on toistaiseksi paras yritys ylittää kielimuuri ja toivoisi, että ohjelehtinen tavoittaisi kaikki sukututkijat.

Käyttäjän oppaassa on suppeat mutta riittävän seikkaperäiset ohjeet uudesta FamilySearch-ohjelmasta ja seuraavista perustoiminnoista:

- LDS Account -tilin luominen
- uuteen FamilySearchiin kirjautuminen

- sukusi tietojen tarkasteleminen
- tietueiden yhdistäminen ja erottaminen
- oikeiden tietojen esittäminen henkilöstä
- puuttuvien henkilöiden lisääminen
- nimien valmistaminen temppeletoimituksiin
- ohjelman ohjeominaisuuksien käyttäminen.

Käyttäjän opas ei kokonaan korvaa suomenkielisen uuden FamilySearchin puuttumista, mutta riittää moneen tarpeeseen.

Käyttäjän opas on saatavissa ilmaisena pdf-tiedostona sukututkimuskeskuksen johtajilta tai sukututkimusneuvojilta. Opasta voi lukea tai sen voi tulostaa sellaisilla tietokoneilla, joissa on Adobe Acrobat Reader -ohjelma. ■

Lähetystyön aloittaneita

Matias Mikkola Espoon 2. seurakunnasta aloitti lokakuussa 2010 lähetystyön Ruotsin lähetyskentällä.

Pertti Nieminen Kymenlaakson seurakunnasta aloitti lokakuussa 2010 lähetystyön Slovenia/Kroatian lähetyskentällä

Nina Leppänen Espoon 2. seurakunnasta aloitti lokakuussa 2010 lähetystyön Puolan lähetyskentällä.

Hannu Lampinen Oulun seurakunnasta aloitti kesäkuussa 2010 lähetystyön Provon lähetyskentällä Yhdysvalloissa.

Artikkeleiden lähettäminen *Liahonan* kotimaansivuilla

Kotimaansivuilla voidaan julkaista vaarujen, piirien ja seurakuntien tapahtumien lisäksi myös kirkkoon ja jäseniin liittyviä yleisiä mielenkiintoa herättäviä artikkeleita. Runoja tai muita vastaavia kirjoituksia ei kuitenkaan julkaista paitsi osana laajempaa artikkelia.

Paikallisia uutisia -osiossa pyritään julkaisemaan useita mutta melko lyhyitä uutisartikkeleita.

Jäsenten kertomaa -osion artikkelit ovat kirjoittajien oma-kohtaisia kokemuksia evankeliumin vaikutuksesta elämäänsä (enintään 300 sanaa).

Mistä tiedän -osiossa jäsenet kertovat kääntymisestään ja siitä, kuinka he ovat saaneet todistuksen evankeliumin totuudesta (enintään 400 sanaa).

Lempikohtani pyhissä kirjoituksissa -osiossa nuoret jäsenet kertovat, mikä on heidän

lempikohtansa pyhissä kirjoituksissa (enintään 250 sanaa).

Kuin Jeesus mä olla tahdon -osiossa lapset kertovat jostakin Alkeisyhdistyksen Evankeliumin tasovaatimukseni -kohdan mukaisesta kokemuksesta (enintään 100 sanaa).

Lukijapostia -osiossa lukijat antavat palautetta *Liahonasta* tai kotimaansivuista (enintään 100 sanaa).

Artikkeliehdotukset voi lähettää osoitteella mirkku.karumo@kolumbus.fi tai postitse osoitteella Mirkku Karumo, Keltarousku 4, 02730 Espoo.

Uutisosion artikkelit tulee lähettää viimeistään neljä viikkoa tapahtuman jälkeen.

Valokuvien tulee olla tasovaatimusten mukaisia ja hyvälaatuisia. Kuvat voivat olla sähköisessä muodossa korkealla resoluutiolla mieluiten jpg-muodossa.

Kaipaillemme erityisesti lasten ja nuorten kokemuksia. ■